

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. ХАСКОВО, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИГЛЕНА Т. ТЯНКОВА
Членове: ФИЛИП Ж. ФИЛИПОВ
КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА

при участието на секретаря ДИМИТРИЙКА Й. Х.
в присъствието на прокурора Ант. П. Ст.
като разгледа докладваното от ФИЛИП Ж. ФИЛИПОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225600600125 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С Присъда № 2/25.01.2022г. постановена по НОХД № 822/2021г., Районен съд – Свиленград е признал подсъдимата К. Т. С. с ЕГН ***** от същият град за виновна в това, че: На 24.03.2021г. в гр.С., обл.Х., извършила непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, а именно: дърпала вратата на служебен автомобил непозволявайки на С.Х. Д. - **** * в Сектор “***** ** - С. и РУ- И.“ към Отдел „*****“ при ОДМВР - Х., да я затвори, викала и се държала арогантно, отправила към същата нецензурни изрази: „ Ще те *** в тъпата ****“, показвайки неприличен жест с ръка /среден пръст/, като деянието по своето съдържание се отличава с изключителна дързост, поради което и на осн.чл.325 ал.2, вр. ал.1 и чл.54 от НК, я осъдил на 1 година „лишаване от свобода“, чието изпълнение на осн.чл.66 ал.1 от НК е отложено за срок от 4 години. С присъдата съдът се произнесъл по вещественото доказателство – оптичен диск от Национална система 112, за който е разпоредено да остане приложен по делото.

Недоволен от присъдата останал защитникът на подсъдимата, който я обжалва в срок с бланкетна жалба, с оплаквания за неправилност и незаконосъобразност и иска отмяната й. В допълнението към въззивната жалба, се сочи, че съдът ценил доказателствата превратно,

избирателно и предубедено. Неправилно се доверили показанията на частния обвинител въпреки заинтересоваността ѝ от изхода на делото и противоречието им с показанията на свидетелите Б., К. и Д. Сочи се, че не били съобразени и колегиалните отношения на частния обвинител със свидетелите полицейски служители, които поради това били заинтересовани и върху техните показания съдът градил изводите си, за виновността на подсъдимата без да ги съпостави със сведенията от предварителната проверка и запис от тел.112, който бил ценен превратно. В допълнението към жалбата се цитират извадки от показанията на свидетелите, съдебна практика, учебник по криминалистика. Твърди се, че не било доказано подсъдимата да е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по вмененото и обвинение, понеже действията ѝ не съставлявали хулиганство по чл.325 от НК, като не станали достояние на други лица извън полицейските служители, които следвало да имат по - голям праг на търпимост. Сочи се и, че липсвал умисъл, както пряк, така и евентуален, а подсъдимата имала личен мотив с оглед невъзможността да се защити от последващото претърсване направено в нарушение на закона. Искане се отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимата, алтернативно преквалификация на престъплението в по-лекия състав на чл.325 ал.1 от НК, или евентуално в такова против личността преследвано по частен ред и прекратяване на наказателното производство.

Възражение против въззивната жалбата, не е постъпило. Пред настоящата инстанция не са допускани и събирани нови доказателства.

Окръжна прокуратура - Хасково изпраща представител, който намира жалбата за неоснователна. Прокурорът счита обжалваната присъда за правилна, обоснована и законосъобразна, наложеното наказание за справедливо и иска да бъде потвърдена.

Ответникът по въззивната жалба и частен обвинител С.Х. се явява лично и с повереникът си адв.Н., която също намира присъдата за правилна и обоснована, а наложеното наказание за справедливо и иска да бъде потвърдена.Претендира разноски пред въззивната инстанция.

Частният обвинител се придържа към доводите на повереникът си .

Подсъдимата К.С. се явява лично и със защитникът си адв.П., който в пледоарията си излага съображения идентични с тези в допълнението към въззивната жалба. Освен тях, сочи липса на задълбочен анализ на доказателствата от първата инстанция и завишеност на наложеното наказание. Поддържа искането за оправдаване на подсъдимата, както и алтернативното за преквалификация на престъплението в по-леко.

Подсъдимата в личната си защита заявява, че при пристигането в домът в гр.С. в който живеела и където било извършено претърсването, частният обвинител не се представила, а след приключване на въпросното действие и подписването на протокола за него, от частния обвинител се предприело отново претърсване. За да се защити подсъдимата твърди, че се обадила на тел.112 и отрича да е отправяла нецензурни думи или жест, към частния обвинител. В последната си дума иска да бъде оправдана.

Хасковският окръжен съд, като провери изцяло правилността на обжалваната присъда, по

посочените оплаквания, изтъкнатите доводи, събраните доказателства и служебно, намира следното:

Съдебното производство по НОХД № 822/2021г. по описа на РС - Свиленград, е образувано по обвинителен акт на РП - Хасково - ТО Свиленград, изготвен по д.п. № 55/2021г. по описа на ОСЛО при ОП -Хасково, с който против подсъдимата К.С. е повдигнато обвинение за престъплението по чл.325 ал.2, вр.ал.1 от НК за което е призната за виновна и осъдена с обжалваната присъда. В разпоредителното заседание са обсъдени въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, С.Х. / с предходна фамилия Д./, е конституирана като частен обвинител. В разпоредителното заседание не са констатирани съществени отстраними нарушения на процесуалните правила, засегнали правата на страните, извършено е произнасяне по доказателствените искания и съдебното следствие е насрочено и проведено, по общия ред. От събраните пред първата инстанция доказателства е установено, че на 24.03.2021г. в сектор „Криминална полиция“ при РУ МВР-Свиленград се получила оперативна информация, че св.Д. Т. П. управлявал МПС след употреба на наркотични вещества и съхранявал такива. По този повод свидетелите И. П., Р. К. и Г. Б. - тримата **** * в посочения***** в РУ-С., предприели действия по установяването му и около 17 часа в гр.С., го спрели с управлявания от него л.а. „БМВ“ и отвели с автомобила в двора на РУ – Свиленград. На същата дата св.С.Х. /тогава Д./, работеща като *** * в сектор “***** РУ - С. и РУ- И.“ към Отдел „*****“ при ОДМВР – Х., била дежурна и уведомена за случилото се. Пак на същата дата в присъствието на свидетелите Л. С. и М. Д. като поемни лица, свидетелката извършила оглед на въпросния лек автомобил, за което съставила протокол за оглед на местопроезшествие и фотоалбум. При огледа се описало намереното в автомобила високорисково наркотично „метамфетамин“ установено впоследствие, че е с общо нето тегло 0.3 гр. и против св.П. образувано БП № 85/2021г. по описа на РУ-Свиленград, водено първоначално за престъпление по чл.354а ал.3 от НК. Междувременно пак на същата дата, били предприети и проверки в обитаваните от св.П. жилища, като свидетеля Г. Д. - ***** *, извършил в присъствието на Д. С. - майка на св.П., проверка в домът му в гр.С. ж.к. „И.“ № * вх.* ет.*, където не били намерени забранени вещи. Освен този адрес, св. П. обитавал и адресът на баба си - св.Я. П., намиращ се в гр.С. на ул. „Г.“№ **, представляващ двуетажна къща с таванско помещение, двор, гараж и помощни постройки. На посочения адрес живеела и подсъдимата К.С., която била приятелка на братът на св. П. Там била и св.С. П. – приятелка на св.П. и след задържането на последния, свидетелите И. П., К. и Б. го отвели на посочения адрес, където влизайки след съгласието на св.П. заварили подсъдимата, св.П. и св. Я. П. Полицейските служители установили в жилището наркотично вещество /марихуана/ и уведомили началникът си, а на присъстващите казали, че ще бъде извършено претърсване от разследващ полицай, когото следвало да изчакаат. Докато чакали, от полицейски служител – жена, бил извършен личен обиск на подсъдимата и св.П. при който у тях не били намерени забранени вещи. След известно време на адреса пристигнала св.Х. /тогава Д./, заедно със служител на НТЛ и същите поемни лица - С. и Д. Присъстващите разбрали, че тя е разследващия полицай и ще извърши претърсването. След малко дошли и свидетелите Г. Д. и Т. Д., както и майката на

св.П. След пристигането на св.Х. и преди започване на претърсването, подсъдимата на висок тон заявила на нея и полицейските служители, че нямали право да извършат претърсването без разрешение от прокурор и им казала, че ще се обади на адвокат и пусне жалби срещу тях. Св.Х. казала на подсъдимата да се успокои, като ѝ обяснила, че претърсването ще се извърши при условията на неотложност по см. на чл.161 ал.2 от НПК, както и, че не е необходимо разрешение от прокурор, а от съдия и протоколът за действието ще се представи на съд за одобрение. След това свидетелката пристъпила към претърсването и разрешила на подсъдимата да се обади на защитникът си, което последната направила в присъствието на останалите свидетели. Докато се извършвало претърсването, подсъдимата вървяла до св.Х. и продължавала на висок тон да я пита коя е и искала да се представи, което свидетелката направила, като пак ѝ казала да се успокои и не пречи. От своя страна подсъдима ѝ отговаряла, че ще подаде жалба, на което св.Х. не ѝ отговаряла. Междувременно св.Я. П. се обадила на тел.112 и подала сигнал, че в домът ѝ се извършвало претърсване, без разрешение от прокурор. При претърсването в къщата се намерили и иззели от първия етаж зелена листна маса - марихуана, установена в следствие, че е с общо нето тегло 1.88 гр., лична карта, газов пистолет и паспорт, от втория етаж и тавана не се иззели вещи, както и от постройката на двора. За извършеното претърсване, св. Х. / тогава Д./, съставила протокол според който то се провело за времето от 20.25 ч. до 22.20 часа, в присъствието на посочените поемни лица, подсъдимата, св.Я. П., полицейските служители – свидетелите Б., К., Д., Г. Д. и вещо лице. Протокола бил подписан от разследващия, поемните лица и присъствалите, включително подсъдимата, а впоследствие одобрен от съответния първоинстанционен съд. В протокола се отразили намерените при претърсването вещи сред които и наркотичното вещество, както и, че от гаража към къщата се иззела въздушна пушка. В обясненията си пред първата инстанция подсъдимата посочила, че след като подписала протокола за претърсването и разбрала, че то приключило, излизайки навън св.Х. и полицейски служител си разменили реплики след което св.Х. продължила с претърсването, подсъдимата я попитала защо продължавали с претърсването след като подписали протокола, а свидетелката и отговорила „защото така“ и подсъдимата се обадила на тел.112 и обяснила случващото се. След претърсването подсъдимата поискала да види служебната карта на св.Х., която ѝ обяснила, че картата била в служебния автомобил и двете отишли до паркирания полицейски автомобил / микробус/. Св.Х. влязла и седнала на пасажерската седалка като извадила от дамската си чанта служебната си карта и я показала на подсъдимата. Последната я осветила с фенера на мобилния си телефон и свидетелката прибрала картата си, но в този момент подсъдимата се опитала да хване ръката ѝ и вземе картата, като на висок тон я попитала коя е и заявила, че след като тя ѝ предоставила личната си карта, свидетелката била длъжна да направи същото, като ѝ предостави служебната си карта. След като не успяла да види картата на свидетелката, подсъдимата започнала да ѝ вика коя е тя, че ще прави проверки в домът ѝ, казала че ще извика адвокати за да видят случващото се безобразие и ще подаде сигнал на тел.112 за случилото се. Свидетелката не ѝ отговорила, опитала да затвори вратата на служебния автомобил, но подсъдимата задържала вратата и ѝ попречила при което свидетелката се уплашила и

извикала двама полицейски служители да отстранят подсъдимата от служебния автомобил. Поискала и от св.К. да извика автопатрул, което последния направил. След отстраняването ѝ от служебния автомобил, подсъдимата тръгнала да се прибира към дома си, като вървейки наричала свидетелката с думите „*****“, „*****“, обърнала се към автомобила в който била свидетелката и казала „ще те *** в тъпата *****“, като показала среден пръст. Св.Х. понеже била в автомобила не чула думите и не видяла жестът на подсъдимата, но те били възприети от намиращите се наблизо полицейски служители, които малко по – късно уведомили за тях, св.Х.. На място пристигнал и извиканият автопатрул в състав - свидетелите Д.,С. и Г., които не забелязали подсъдимата да е агресивна и я отвели в РУ-Свиленград, като след около половин час била освободена. На следващия ден за случилото се св.Х. изготвила докладна записка, по която била образувана проверка в РУ – Свиленград и снети сведения от присъстващите лица. Междувременно воденото срещу св.П. БП № 85/21г. приключило със сключено на 07.04.2021г. споразумение, одобрено с определение от 14.04.2021г. по НОХД № 248/2021г. на РС – Свиленград и П. осъден за престъпление по чл.354а ал.5 вр. ал.3 т.1 от НК, с предмет намерените в автомобила и на ул. „Г.“ № ** високорискови наркотични вещества, като му било наложено наказание „глоба“. Впоследствие след предварителната проверка, с постановление на РП Хасково-ТО Свиленград от 26.05.2021г. било образувано д.п. № 55/2021г. възложено на ОСлО при ОП – Хасково, по което е внесен обвинителният акт против подсъдимата, за престъплението по чл.325 ал.2 вр. ал.1 от НК, за което е призната за виновна и осъдена, с обжалваната присъда. В обясненията си пред първата инстанция подсъдимата потвърдила, че питала свидетелката коя е тя и искала да ѝ се представи и види служебната ѝ карта, понеже искала да пусне жалба за случилото се, а след като свидетелката ѝ показала картата, си я прибрала, развикала се и бутала подсъдимата, като се опитвала да затвори вратата на служебния автомобил и извикала двама полицейски служители, да я задържат. В обясненията си подсъдимата отрекла да е отправяла обидни квалификации и жестове спрямо св. Х..

Посочената фактическа обстановка е установена от събраните пред първата инстанция доказателства, чрез показанията на свидетелите С.Х., Т. Д., И. П., Р. К., Г. Б., М. Д., Л. С., Г. Д. и от прочетените на последните двама показания от досъдебното производство, от показанията на свидетелите С. С., Д. Д., Г. Г., Я. П., Д. П., С. П., приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства и обясненията на подсъдимата. Настоящата инстанция намира, че правилно първоинстанционният съд е ценил като достоверни показанията на полицейските служители които са очевидци на случилото се, включително поемните лица Д. и С. Показанията на тези свидетели относно предмета на доказване, касаещ поведението и действията на подсъдимата са взаимносвързани, непротиворечиви и подкрепящи изложеното в тази насока от св.Х. тогава с фамилното име Д. Достоверността на изложеното от свидетелите, не може да се изключи единствено от обстоятелството, че са колеги с последната още повече, че свидетелстват под страх от наказателна отговорност, или от отразеното в обясненията им от предварителната проверка, доколкото последните не могат да се ценят като гласни доказателства по смисъла на НПК. Действително в показанията си свидетелите С., Д. и Г. които също са ***** *****, не сочат да са видели

подсъдимата да се държи агресивно, но те пристигнали по-късно и не са очевидци на случилото се преди това. При анализът на доказателствата първоинстанционния съд е отразил, че кредитира частично показанията на свидетелите П., П. и П. Те също са очевидци, а показанията им относно поведението на подсъдимата не кореспондират изцяло с изложеното от останалите свидетели очевидци - полицейските служители. Това е обяснимо доколкото тези трима свидетели живеят с подсъдимата в едно домакинство, но те също сочат, че между нея и св.Х. възникнал конфликт. Показателно за случилото се е и обаждането на тел.112 от страна на св.П., станало почти непосредствено след започналото претърсване, което кореспондира също изложеното от полицейските служители и св.Х. в тази насока. Въззивният съд не споделя изцяло приетото от първата инстанция за недостоверност на обясненията на подсъдимата. В тази насока следва да се посочи, че обясненията на последната представляват защитна версия, некореспондираща с останалата доказателствена съвкупност, но единствено в частта в която е отрекла да е отправяла вменените ѝ с обвинението нецензурни думи и действия, спрямо св. Х.. В останалата част, в която подсъдимата посочила, че полицейските служители преди идването и претърсването от страна на св.Х., намерили в къщата наркотичното вещество, както и че след приключване на претърсването в къщата, се продължило с претърсването в гаража, обясненията на подсъдимата кореспондират с изложеното в тази насока в показанията на свидетелите Б. и К., а за последното обстоятелство и с тези на св.Д. и св.Х.. В същата насока е съдържанието и на записът от обаждането на подсъдимата на тел.112, огледан като веществено доказателство на досъдебното производство. Това обаче не променя изводът на първоинстанционният съд, че поведението и действията на подсъдимата по дърпането и задържането на вратата на служебния автомобил, непозволявайки на св.Х. да я затвори, викането към нея, отправените след това нецензурни думи „ще те *** в тъпата *****“ и показването на среден пръст, представляват непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явното неуважение на подсъдимата, към обществото. Такива са също и опитът ѝ да вземе служебната карта на св. Х., както и думите „*****“ и „*****“ по отношение на св. Х., чути от свидетелите. С посоченото подсъдимата е засегнала значително установения обществен ред и спокойствие, което е обектът на защита на престъплението „хулиганство“. Това е така защото поведението ѝ било явно и грубо скандализиращо обществото и нормите на нравствеността, като станало достояние на присъствалите свидетели. Последните макар да са полицейски служители и с по-голям праг на търпимост, това не изключва състава на престъплението и не означава, че спрямо тях могат безпрепятствено да се извършват хулигански действия, като изложените доводи във въззивната жалба и допълнението към нея, че поведението на подсъдимата е несъставомерно, са несъстоятелни. Дори претърсването на гаража да е сторено след това в къщата и подписването на протокола, тези обстоятелства не извиняват по никакъв начин поведението на подсъдимата. От субективна страна правилно е прието, че престъплението е извършено при пряк умисъл като форма на вината и не се касае за лични отношения между подсъдимата и св.Х., като последните също не изключват хулиганството. Не се споделя единствено приетото от първоинстанционният съд, че извършеното от подсъдимата е

квалифицирано хулиганство по смисъла на чл.325 ал.2 от НК и деянието ѝ се отличава с изключителна дързост. В тази насока оплакването в допълнението към въззивната жалба, е основателно. Това е така защото от посочените действия на подсъдимата не се установява според указанията на ППлВС 2/74 ВС, с тях да са засегнати в изключително груба и пренебрежителна форма, интересите на обществото или личността и те упорито да не се прекратяват от страна на подсъдимата, като именно в тази насока са показанията и на свидетелите С., Д. и Г. Така като е признал подсъдимата за виновна по посочената квалификация по чл. 325 ал.2 вр. ал.1 от НК, първоинстанционният съд е допуснал нарушение понеже е приложил неправилно материалния закон. Това нарушение може и следва да бъде отстранено от въззивната инстанция, чрез изменение на присъдата и преквалифициране на деянието в по – леко наказуемият състав на чл.325 ал.1 от НК, а подсъдимата следва да бъде оправдана в частта по обвинението, че деянието по своето съдържание се отличава с изключителна дързост и за квалификацията по чл.325 ал.2 от НК. За престъплението по чл.325 ал.1 от НК, е предвидено наказание до 2 години „лишаване от свобода“, алтернативно „пробация“ и кумулативно „обществено порицание“. Подсъдимата не е осъждана или освобождавана по реда на чл.78 а от НК от наказателна отговорност. От престъплението не са настъпили съставомерни имуществени вреди, поради което приложението на разпоредбата на чл.78 а от НК е задължително и подсъдимата следва да бъде освободена от наказателна отговорност, с налагане на административно наказание „глоба“. В случая приложение не намира и забраната по чл.78а ал.7 от НК. Макар св.Х. като старши разследващ полицаи да е била орган на власт по см. на чл.93 т.2 от НК и субект на насочените към нея хулиганските действия на подсъдимата, то служебното ѝ качество не е елемент от състава на престъплението по чл. 325 ал.1 от НК, като в този смисъл са указанията на т.р. № 1/2017г. на ОСНК. При индивидуализиране на административното наказание на подсъдимата, настоящата инстанция отчете както смекчаващите, така и отегчаващите отговорността ѝ обстоятелства и прецени, че е налице превес на смекчаващите такива за каквито прие младата ѝ възраст, добрите характеристични данни, това че се касае за инцидента проява, поради което намери за справедливо и ѝ наложи административно наказание "глоба", в минимума от 1000 лв. В останалата част извън изменението, първоинстанционната присъда като правилна, обоснована и законосъобразна, следва да бъде потвърдена, като не се установи да са допуснати нарушения налагащи цялостната ѝ отмяна. По отношение на претендираните пред настоящата инстанция разноски от повереника на частния обвинител, то това искане е неоснователно като е неясно дали такива разноски пред въззивната инстанция са направени. Това е така защото наред с представеното пред настоящата инстанция пълномощно на повереника, е представен и договор за правна помощ според който на повереника са заплатени разноски за защита по настоящото въззивно производство, посочено изрично в договора. Същевременно този договор е с дата на съставяне 16.11.2021г. , която е идентична с датата на договора за правна помощ пред първата инстанция, но предхожда датата на първоинстанционната присъда и въобще образуването на производството пред въззивната инстанция. На практика към момента на съставянето на посочения договор за правна помощ по който се претендират

разноските, е бил неясен както изходът на делото пред първоинстанционният съд, така и въобще наличието или не на въззивното производство и е неясно как при това положение, са направени разноските по несъществуващото още въззивно дело.

Водим от горното и на осн.чл. 334 т.3, вр.чл. 337 ал.1 т.2 и т. 4, вр. чл. 336 ал.1 т.3 и чл. 338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 2/25.01.2022г. постановена по НОХД № 822/2021г. по описа на Районен съд-Свиленград, в наказателно осъдителната ѝ част като ПРЕКВАЛИФИЦИРА престъплението извършено от подсъдимата К. Т. С. с ЕГН ***** от гр.С. и снета по делото самоличност, от престъпление по чл. 325 ал. 2, вр. ал. 1 от НК, В ПРЕСТЪПЛЕНИЕ по чл. 325 ал. 1 от НК, за което на осн.чл.78 А ал.1 от НК, я ОСВОБОЖДАВА от наказателна отговорност, като ѝ НАЛАГА административно наказание „ГЛОБА“ в размер на 1000 лв., а по първоначално предявеното ѝ обвинение, че деянието по своето съдържание се отличава с изключителна дързост и за квалификацията по чл. 325 ал. 2 от НК, на осн. чл. 304 от НПК, я ОПРАВДАВА.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____